

PINSEBEVÆGELSEN

CENTRALE TROSFORSTILLINGER

Helligånden

I pinsebevægelsen spiller Helligånden en stor rolle, idet Helligånden formidler en personlig erfaring af Guds nærvær og eksistens. Dette sker blandt andet gennem en vished om, at Gud og Jesus er til stede i hverdagen, men også gennem mere konkrete udtryk for Helligåndens virke som fx tungetale og helbredelsesmirakler.

Voksendåb

Dåben er i kristendommen et ritual, der markerer den døbtes tilhørsforhold til Gud og den kristne kirke. Inden for pinsebevægelsen praktiserer man voksendåb. Det gør man, fordi den personlige tro spiller en central rolle i pinsebevægelsen. Dåben har kun betydning, når den, der skal døbes, har en personlig tro på Gud og er bevidst om denne tro. Derfor kaldes dåben også for den troendes dåb.

Åndsdåb

Åndsdåb kaldes også at blive døbt med Helligånden, og det indtræffer, når en troende har en personlig oplevelse af Helligåndens kraft og tilstedeværelse. Åndsdåben sker kun en gang og kan både være en meget specifik og markant oplevelse og en erfaring, der er meget dagligdags og næsten umærkelig. Åndsdåb ledsages ofte af nådegaver, herunder helbredelser, profeti, tro og tungetale. Nådegaver er gaver fra Gud, der gives til det enkelte menneske, og som det enkelte menneske skal bruge til næstens gavn. Nådegaverne kan opleves på mange forskellige måder.

Tungetale

I pinsebevægelsen og den karismatiske bevægelse tror man på, at Helligånden kan fylde mennesket, og at mennesket på denne måde er i stand til at modtage nådegaver, fx at kunne bede for andres helbredelse eller at kunne bede i tunger. At bede i tunger eller tungetale betyder egentlig bare at bede på et andet sprog. I dette tilfælde et personligt bønssprog, som kan bruges til at tale med Gud.

Bibelen

Inden for pinsebevægelsen har man et såkaldt skrifttro bibelsyn, hvilket betyder, at man anser Bibelens ord for at være Guds ord, åbenbaret for og nedskrevet af Bibelens forfattere. Forudsætningen for at

forstå Bibelen er, at man tolker den under Helligåndens vejledning og ved hjælp af sin sunde fornuft. Det betyder, at præsterne i pinsebevægelsen først og fremmest baserer deres virke på en personlig erfaring af Guds nærvær og liv, men også på akademiske studier af Bibelen, herunder kirkehistorie og filosofi. Derfor vægtes uddannelse af præster højt inden for pinsebevægelsen.

Pinsebevægelsens kirker og trossamfund har i de fleste tilfælde en nedskrevet lære. Derudover henvises ofte til den apostolske trosbekendelse, ligesom pinsekirken også tilslutter sig de grundlæggende fælleskristne dogmer som fx troen på en treenig Gud, inkarnationen, opstandelsen og det evige liv.